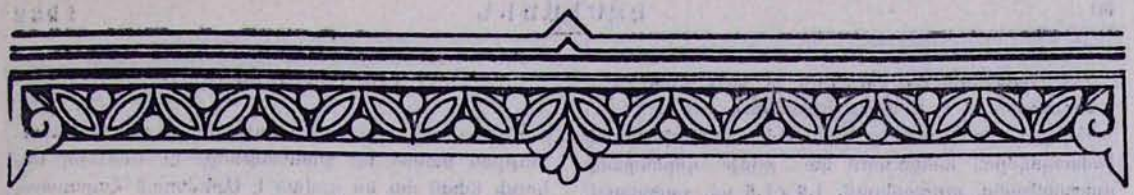

ՑՈՒՑԱԿ
ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ Ս. ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՆՈՐ ՍՏԱՑՎԱԾ ՁԵՌԱԳՐԵՐԻ*

№ 544
ԿԱԼՈՒԱԾԱԳԻՐ
(Տաճկերէն)

Թերթերը՝ 2:— **Մեծությունը՝** 55.4×18.7 սմ.:— **Նյութը՝** դեղնած և կնդտոտած հաստ թուղթ:—**Կազմ՝** չունի:— **Պահպանակներ՝** չունի:—**Վիճակը՝** բավարար:— **Գրությունը՝** միասյուն:— **Դատարկ թղթերը՝** 1ա, 2ա և 2բ:— **Տողերը** 32:— **Գծումներ՝** չունի:— **Գիրը՝** արաբական նասխի տառեր:— **Զարդագրություն՝** չունի:— **Գրիչը՝** անհայտ:— **Պատվիրատուն՝** անհայտ:— **Ժամանակը՝** 1873/74 թթ.:— **Վայրը՝** Արտվին:— **Մանրագրություն՝** Երևանից բարեպաշտ մի կին է նվիրել կալվածագիրը: Ձեռագրատունս ստացել է այն Վեհափառ Հայրապետից 15 սեպտեմբերի 1981 թ.:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Կալվածագրի բովանդակությունն այգու կապակցությամբ վեճի մասին է: Այն գրված է Արևմտյան Հայաստանի Լազիստանի շրջանի Արտվին քաղաքում, Հիջրայի 1290 թվականին: Տեքստում տրվում է հայկական անուններ:

Թ. 1ա.— (Վերևում կա երկու տող, ապա հետևյալ արաբական թվականը) 11 Ջումադա էլ-Ասվալ 1290: (Այստեղ կա մի փոքր կնիք 2 սմ. տրամագծով: Անունը անընթեռնելի է:)

Թ. 1բ.— (Վերևում կա մի սև շրջանակ 3.1 սմ. տրամագծով: Կենտրոնում տուղբան է, որի շուրջ երկու բառ և երկու համար կա:)

Սրա ներքևում կա երկու փոքր արձանագրություն և փոքր կնիք:

Թերթի ներքևում շեղակի գրված են ութ ստորագրություններ:

№ 545
ԿԱԼՈՒԱԾԱԳԻՐ
(Տաճկերէն)

Թերթերը՝ 2:— **Մեծությունը՝** 36.9×23.9 սմ.:— **Նյութը՝** դեղնած և կեղտոտած բարակ թուղթ:— **Կազմ՝** չունի:— **Պահպանակներ՝** չունի:— **Վիճակը՝** բավարար:— **Գրությունը** միասյուն:— **Դատարկ թղթերը՝** 1ա, 2ա և 2բ:— **Տողերը՝** 9:— **Գծումներ՝** չունի: **Գիրը՝** արաբական նասխի տառեր:— **Զարդագրություն՝** չունի:— **Գրիչը՝** անհայտ:— **Պատվիրատուն՝** անհայտ:— **Ժամանակը՝** 1880 թ.:— **Վայրը՝** Արտվին:— **Մանրագրություն՝** Երևանից բարեպաշտ մի կին է նվիրել կալվածագիրը: Ձեռագրատունս ստացել է այն Վեհափառ Հայրապետից 15 սեպտեմբերի 1981 թ.:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Կալվածագրի բովանդակությունը հողի սեփականության մի փաստաթուղթ է: Նախորդի նման այն գրված է Արևմտյան Հայաստանի Լազիստանի շրջանի Արտվին քաղաքում, 1880 թ.: Տեքստում տրվում է հայկական անուններ:

Թ. 1ա.— (Վերևում կան երեք փոքր արձանագրություններ և ստորագրություն:)

---

* Շարունակված «Էջմիածին» ամսագրի 1964 թվականի № № Ը—Թ-ից, ԺԲ-ից, 1965 թվականի № № Ը—Ժ-ից, 1968 թվականի № Է-ից, 1970 թվականի № № Դ—Ե-ից, Ժ-ից, ԺԲ-ից, 1971 թվականի № № Ե—Ը-ից, ԺԱ—ԺԲ-ից, 1972 թվականի № № Ա—Բ-ից, Դ-ից, 1973 թվականի № № Ա—Գ-ից, Ը-ից, 1974 թվականի № № Գ-ից, Է—Ը-ից, 1975 թվականի № № Ա-ից, Գ-ից, ԺԱ—ԺԲ-ից, 1976 թվականի № № Բ—Ե-ից, Է—Թ-ից, ԺԲ-ից, 1977 թվականի № № Գ—Ժ-ից, 1978 թվականի № № Ա-ից, Դ-ից, 1979 թվականի № № Բ-ից, Դ-ից, Զ—Է-ից, ԺԲ-ից, 1980 թվականի № № Բ—Գ-ից, Ը-ից, Ժ—ԺԲ-ից և 1981 թվականի № № Ա—Դ-ից, Է-ից և Թ—ԺԲ-ից:

(Արձանագրության ներքևում էլ կան չորս ստորագրություն և չորս փոքր կնիքներ:)

Թուղթն ստացված է Եվրոպայից: Թերթի վերևի ձախակողմյան անկյունում կա թղթի գործարանի դրոշմանշանը, ուղղանկյուն, 1.9×1.6 սմ. չափերով, որի մեջ կա արքայական մի թագ և հետևյալ գրությունը գրված մեծատառերով BATH:

№ 546

КԱԼՈՒԱԾԱԳԻՐ

(Տաճկերէն)

Թերթերը՝ 2:— **Մեծությունը՝** 36.8×23.9 սմ.:— **Նյութը՝** դեղնած և կեղտոտած բարակ թուղթ:— **Կազմ՝** չունի:— **Պահպանակներ՝** չունի:— **Վիճակը՝** անբավարար, կողքերը մաշված են:— **Գրությունը՝** միասյուն:— **Դատարկ թղթերը՝** 1ա, 2ա և 2բ:— **Տողերը՝** 26:— **Գծումներ՝** չունի:— **Գիրը՝** արաբական նասխի տառեր:— **Զարդագրություն՝** չունի:— **Գրիչը՝** անհայտ:— **Պատվիրատուն՝** անհայտ:— **Ժամանակը՝** 1880 թ.:— **Վայրը՝** Արտվին:— **Ծանոթագրություն՝** Երևանից բարեպաշտ մի կին է նվիրել կալվածագիրը: Ձեռագրատունս ստացել է այն Վենափառ Հայրապետից 15 սեպտեմբերի 1981 թ.:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Կալվածագրի բովանդակությունը հողի սեփականության մասին մի փաստաթուղթ է: Նախորդ երկուսի նման սա ևս գրված է Արևմտյան Հայաստանի Լազիստանի շրջանի Արտվին քաղաքում, 1880 թ.: Տեքստում տրվում է հայկական անուններ:

Թ. 1ա.— (Ներքևում կա տաճկերեն ստորագրությունը և թվականը, նաև հայերեն հետևյալ ստորագրությունը)

Հովհաննէս Թումոյեան.

(Սրա կողքին, ձախակողմյան մասում կա մի ուրիշ հայերեն ստորագրություն, որ հստակ չէ)

Յուտոյսիմ Յարություն Ազնայուրիեանց:

(Թուղթն ստացված է Եվրոպայից: Թ. 2բ-ի աջակողմյան ներքևի անկյունում կա թղթի նույն գործարանի դրոշմանշանը, ինչպես նախորդ կալվածագրում, նույն չափերով: Այստեղ կա արքայական նույն թագը և գրված է BATH:)

Թ. 2բ.— (Հայերեն գրված է)

Ազնայոր Սրութէն ապիմէն պրածը:

(Շարունակելի)